

אויצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

מה נשמע?

והיה כנגן המנגן...

במערכת השמעה של 'אוצרות ברסלב' קיים מגוון ניגונים, כגון זמירות שבת כפי הנוסח המושר בין חסידי ברסלב משנות דור, כמו גם ניגוני התעוררות ושמחה שהולחנו ע"י חסידי ברסלב במרוצת השנים.

בכן, אם ברצונכם לשמוע ולהכיר את אוצרות הניגון הספונים במורשתנו, או אינכם מסוגלים כרגע להתרכז בשיעורי תורה - יש לכם האפשרות להחיות את נפשכם עם איזה ניגון...

חייגו: 02-9950000 ולאחר בחירת השפה הקישו: 6. בחרו בסגנון המתאים לכם ובניגון הרצוי - ותחיו נפשכם.

שיעורים חיים לויכוי הרבים

אנשי הצדיק הדבקים באור תורתו, המתעניינים על עצותיו הנצחיות, שמחים באוצרות הרוח הקיימים במערכת השמעה. יחד עם זאת כמיהים הם לעוד מים חיים הנובעים מחדש מדי יום ביומו בשיעורים הנמסרים ע"י משפיעי אנ"ש בכל אתר ואתר.

בשל כך קיים במערכת מדור מיוחד של שיעורים חיים המוקלטים ע"י מנשיי טלפון במקום מסירת השיעורים, ומועברים ישירות למערכת 'אוצרות' עבור המוני המאזינים.

אם ברצונכם לזכות את הרבים ולהחיות עם רב בשיעור שזכותם להשתתף בו - פנו עוד היום למשרדי 'אוצרות' דרך המענה האנושי 02-9950000 והקשה על 0, או למל. 0527634458

מצווה שאדם דש בעקביו: שמחה

החיבור בין פירושו של רבינו בפסוק לבין הפירוש הפשוט ופירושו של חז"ל באותו פסוק.

אם כן, אמור מעתה: פירושו של חז"ל על "והיה עקב תשמעון" שהכוונה היא על המצוות שהאדם דש בעקביו, ופירושו של רבינו שכוונת הפסוק על שמחה שמגיעה עד לרגליים - עולים בקנה אחד. כי אכן, אין לך מצווה שהאדם דש בעקביו כמצוות השמחה והריקודים.

מצווה זו לא רק שהיא מזוהלת ודשים אותה בעקב, אלא ישנם כאלה שגם רואים בה את הדיפך מיראת שמים. כי "הבעל דבר מתלבש עצמו במצוות היראה, ומכניס ומביא גם בלב הכשרים, שחלילה לבלות זמן על המהאת כף וריקודין ושמחה בה" (ששוון ושמחה, תפילה ה). על כך מתפלל רבי אברהם ב"ר נחמן: "הצילני ברחמיך מכל מיני מנוכות וטעויות שבעולם".

אכן, רבינו הקדוש, רבינו נחמן "בן שמחה", מחזיר את מצוות השמחה והריקודים למקומה הנכון; הוא מכריז "מצווה גדולה להיות בשמחה תמיד!". מלבד זאת "גילה כמה תורות גבוהות מאד על ענין ריקודין והמהאת כף" (חיי מוה"ר, טז).

מעתה שוב אין פלא, מדוע תפסו הריקודים מקום נכבד כל כך אצל אנשי רבינו. לא לחינם רושם מוהר"ג ביומנו כדלהלן:

"ואלו מעט הריקודין והשמחה באותו הלילה, היה יקר בעיני מאד מנפו ומפנינו. כי נתייאשתי מלשמחה באותו העת, כי כבר נרדמתי; והשם היה בעזרי לבוא לשמחה אז. שהוא אצלי דבר גדול. כי כל זמן שאני זוכה להיות בשמחה, אפילו בחול, הוא אצלי יקר מאד ומצווה גדולה. כי רבנו זכרוננו לברכה הזהירני מאד מאד להיות אך שמח תמיד, ולהכריח עצמנו בכל הכוחות להיות בשמחה תמיד. והעיקר, לשמח את עצמו על ידי מילי דשטותא דייקא, כמבואר אצלנו כמה פעמים" (ימי מוהר"ג ח"ב, לו).

כן גם אצל אנ"ש לדורותיהם, ניתן למצוא ביומניהם תיאורים נלבבים על הריקודים שזכו לרקוד. רבי שמואל העשיל פרידמן, שהתקרב לאנ"ש בברדיטשוב, ולאחר מכן עלה לארץ, כותב ביומנו: "כשראיתי בפעם הראשונה העבודה של אנ"ש הנחמדים, איך ר' ישראל אומר 'חצות' במסירות נפש, ושאר הדברים, איך הוא מרקד - כי לא ידעתי כלל שיש בריקודין גם כן 'עבודה' - נתקשרתי אליהם באהבה גדולה וחשבתי אותם למעלה מגדר אנושי. ותינתק ותישב אצלי כל הקוויות מדוע חולקים על ברסלב חסידים" ... וכך, מלא כל יומנו (שנדפס לאחרונה, תחת השם 'תולדות שמואל') בתיאורים על ריקודים, כשהוא דואג גם להצטדק, ש"אל יפלא בעיני הקורא מה שאני כותב לזיכרון כמה פעמים שהייתי בשמחה ורקדנו, כי מי שבקי בספרי רבינו ז"ל לא יפלא בעיניו זאת, כי מבואר שם כמה וכמה תיקונים הנעשים על ידי השמחה והריקודים".

השבתם אולי פעם: מדוע קשה כל כך לשמוח? מה כל כך מסובך בלקום ולרקוד על שזכינו להיות יהודים? האם מדובר רק בקושי, או במשהו נוסף?

ובכן, מלבד הכבדות והעצבות שלא נותנת לרקוד, יש כאן משהו נוסף: הולול במצוות השמחה והריקודים! "כי זולת אשר תתגבר על האדם כבידות הדבר הזה, מועינים ההרפתקאות העוברים על כל אחד בנפשו ונפשו, וההתגברות גדול ועצום כל כך עד שצריכים להשתדל בזה במסירת נפש ממש - אף גם זאת, אשר תתגבר מאד מאד על האדם הקלות; שנקל וקטן בעיניו מאד הדבר הזה, עד שאינו נחשב בעיניו למצווה כלל" (כוכבי אור, ששוון ושמחה, פתיחה).

גם אם שמענו לא פעם ולא פעמיים ש"מצווה גדולה להיות בשמחה תמיד" (ליקוטי מוה"ר ח"ב, כד) - עדיין לא קלטנו שאכן השמחה היא 'מצווה', ולא רק מצווה אלא 'מצווה גדולה', כפשוטו! עדיין נראה לנו שהשמחה והריקודים הם 'לוקסוס רוחני', ולכל היותר, ענין של 'מצב רוח' ומוטיבציה...

גם כאשר יצא לנו לראות בליקוטי מוה"ר, "שתיכף כשאדם רוצה להיכנס בעבודתו יתברך, איז תיכף היא עבירה גדולה כשיש לו עצבות, חס ושולם, כי עצבות היא סטרא אחרא והשם יתברך שונא אותה" (ליקוטי מוה"ר ח"ב, מה) - המשכנו לחשוב, שעצבות היא סך הכל מטרד, אך לא עבירה פלילית.

כשעובר שבוע ולא זכינו ח"ו ללמוד בהתמדה, אנו מרגישים לא טוב. אך אם עבר שבוע, ולא התאמצנו לשמוח בשמחת ידותנו ובשמחת המצוות - ההרגשה לא נוראה כל כך...

על הפסוק הראשון בפרשת השבוע - "והיה עקב תשמעון" - מפרש רש"י: "אם המצוות קלות שאדם דש בעקביו, תשמעון - ושמר ה' אלקיך לך את הברית וגו' - ישמור לך הבטחתו".

כשאומרים לנו "מצוות שאדם דש בעקביו", על מה אנו חושבים? אולי על 'לשון הרע', על 'גזל שניה'... אך, כאן בא רבי אברהם ב"ר נחמן ומפתיע אותנו, לאמר: "אין לך מצווה שאדם דש בעקב כמו מצוות השמחה והריקודים". מצוות השמחה והריקודים, היא המצווה המזוהלת והנרמסת ביותר.

מהיכן למד זאת רבי אברהם? דבר ראשון, מהשטח. אך גם מדיוק נפלא בליקוטי מוה"ר, כדלהלן:

את הפסוק "והיה עקב תשמעון", מפרש רבינו על השמחה שמגיעה עד לרגליים ומריקדה את האדם. וכך הוא כותב בליקוטי מוה"ר: " 'והיה' לשון שמחה. 'עקב' הם הרגלין. היינו לזכות לשמחה עד שהעקבים שהם הרגלין ישמעו השמחה" (ליקוטי מוה"ר, קסט).

זהו אם כן פירושו של רבינו בפסוק זה. והנה, לפי הכלל ה-11 בלימוד העיון של ליקוטי מוה"ר (מתוך 18 כללי העיון שהציב רבי אברהם ב"ר נחמן בראש ספרו 'ביאור הליקוטים'), עלינו למצוא את

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוה"ר	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
אב	ה"ב	ה"ה	ה"א	פסחים	
ב	כ	ו.	קצב	רנט רס	לו
ג	כא	ז.	קצג	רסא רסב	לח
ד	כב	ח.	קצד	רסג רסד	לט
ה	כג	ט.	קצה	רסה רסו	מ
ו	כד	י.	קצו	רסז רסח	מא
ז	כה	יא.	קצז	רסט רע	מב
ח	כו	יב.	קצח	רעא רעב	מג

י"ל ע"י "אוצרות ברסלב"

ת.ד. 50617 בית שמש
טל. במשרד: 02-9993338
פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000
בארה"ב 8552121-718(1)
מוקד הישועות 81-81-81-1800

הפצה למנינים ובתי כנסת: 052-7649775
הנצחה, תרומות ופרסום: 02-9993338

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

י"ר הוועדה הרוחנית: הרב שמעון טייכנר
עורך: נתן אנשין natananshin@gmail.com
מפיק: נוחעם א. ברזעקי

פירוני העלון: הר"ר נחמן בנשעיה הי"ו, הר"ר נפתלי ברגר הי"ו, הר"ר מרדכי גוטליב הי"ו, הר"ר יצחק גרינולד הי"ו, הר"ר אוריאל זכריה הי"ו, הר"ר שלמה מרדכי הלוי כנס הי"ו, הר"ר משה ליכטער הי"ו, הר"ר נפתלי שטיצער הי"ו, בחסות "עילית דפוס" והברת "נקודות"

לגלות את אחדות ה' מתוך כל השינויים

האדם. שהרי אין לך שינוי גדול בעולם מאשר השינוי שבין בני האדם. מצד אחד כולם בני אדם, אך מאידך אין פרצופיהם דומים ולא דעותיהם; וכשהם משתווים יחד, אין לך גילוי האחדות' מתוך השינוי יותר מזה.

בעמדנו לקראת יום ראש השנה הקרב ובא, היום בו מתרחש השינוי הגדול ביותר של השנה – אין בכוחנו לגלות את האחד היחיד ומיוחד, אלא בכח זה שאנו מתקבצים יחד באהבה אצל הצדיק הגדול, כדי להמליך עלינו יחד את האחד הפשוט!

יוזיה בחינת גדולת ראש השנה. כי מחמת שאז בראש השנה הוא שינוי הזמן הגדול ביותר מכולם, כי אז נשתנה הזמן משנה לשנה, וגם אז בריאת העולם שיצאה הבריאה מכוח אל הפועל ונעשה בחינת שנים, שבוה כלולים כל השינויים בעולם, ועל כן נקרא 'שנה' מלשון שינוי – על כן בראש השנה הוא עבודה גדולה ועצומה, עד שאי אפשר לאיש פשוט להשלים עבודתו לבד, וצריכין אז להתקבץ הרבה מישראל יחד, כמו שנוהגין כל ישראל אז להתקבץ יחד בבתי כנסת ובבתי מדרשות. והעיקר לבוא לצדיקי אמת, שרק הם יודעים נפלאות העבודה של ראש השנה, לברר ולגלות אמיתת האמת מתוך שינוי גדול כזה" (ליקוטי הלכות, ח"ב, ע"ב).

דוגמה נוספת: שלשת התפילות שבכל יום. אנו מתפללים לה' ערב ובוקר וצהריים, כשגם בבוקר וגם בערב, אנו מזכירים בברכות קריאת שמע את שינוי הזמנים; בבוקר אנו אומרים: "יצר אור ובורא חושך", ובערב – "אשר דברו מעריב ערבים... משנה עתים ומחליף את הזמנים", כשגם כאן המטרה היא לגלות את האחדות הפשוט' מתוך הפעולות המשתנות.

"כי בכל עת שיש שינוי בזמן, כגון בבוקר שהחמה זורחת ובערב שוקעת וכו'... צריכין אז דייקא בעת שינוי הזמן להודות ולהלל ולברך להשם יתברך, דהיינו בבוקר יוצר אור ובערב מעריב ערבים – להודיע ולגלות שכל שינוי הזמן, מאתי יתברך לבד. כמו שאנו אומרים: 'אשר דברו מעריב ערבים וכו' ובתבונה משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים וכו', ובבוקר אומרים: 'יצר אור ובורא חושך וכו' ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית וכו'". וכל זה אנו מודיעים, שכל השינויים הכלולים בשינוי הזמנים, כולם מאתי יתברך לבד, כי כל הפעולות משתנות נמשכין מהאחד הפשוט יתברך" (ליקוטי הלכות, ריב"ת, ח"ב, ע"ב).

ברם, שלימות גילוי האחדות הפשוט מתוך הפעולות המשתנות נעשה על ידי האחדות והשלום שבין בני

"התגלות אחדות הפשוט, זאת הבחינה יקרה מאד אפילו אצלו יתברך, כמו שמוצינו: 'יחיד ורבים הלכה כרבים' (ברכות ט' ו"ז). כי מחמת שהם רבים, שכל אחד יש בו דעה משונה, בחינת 'פעולות משתנות'; וכשהם מסכימים יחד לדעת אחד, נמצא בחינת 'פעולות משתנות' נעשה בחינת 'אחדות הפשוט'; שזה יקר מאד בעיניו יתברך, ועל כן הלכה כמותם". (ליקוטי מוה"ר"ן ח"ב, ע"ב)

הקדוש ברוך הוא, הוא "אחדות פשוט", אחד היחיד ומיוחד. אך כדי להידבק בו, עלינו לרדת לתוך ה"פעולות המשתנות", לתוך הבריאה המורכבת מהמון חלקים ופרטים, השונים זה מזה. ודרך אלו ה"פעולות המשתנות" מתגלה לנו ה"אחדות הפשוט".

דוגמאות לכך לא חסרות. הרי אחת מהן: ברכת הנהנין. כשאנו נהנים מהעולם הזה, ומברכים על כך את השם יתברך, אנו מגלים בכך את האחדות הפשוט' מתוך הפעולות המשתנות.

"כי כל הדברים של העולם הזה משונים זה מזה במראה טעם וריח. וכשאנו מברכין עליהם ומהללים ומודים אותו יתברך שבראם, נמצא שנתגלה שכולם נמשכים מאחד הפשוט יתברך שבראם. נמצא, שעל ידי הברכה נעשה התגלות אחדות הפשוט יתברך מפעולות משתנות, שזה יקר מאד אצלו יתברך" (ליקוטי הלכות, בציעת הפת, ע"ב).

נעקבות הדורות בחסידות

דורות

רבי דב מזורשה

בעמקות לפנים מעמקות, עד שמרוב אימוץ מוחו, התעורר בעיניו למשך שבע שנים.

רבי דב נדר את בית מדרשו בצפת, על ספריו וכל אשר בו, לחסידיו ברסלב. בין מתפללי בית מדרש זה היה רבי ישראל קרדונר. רבי דב נהג לקום מלוא קומתו אפילו בפני הנערים הצעירים שבחסידיו ברסלב.

לפני שנסע רבי שמואל ירושלימה, בא להיפרד ממורו וביקש ממנו שימכור לו את ה'סיפורי מעשיות'. רבי דב סרב ואמר שלא ימכור אותו בעד כל הון שבעולם. וכך אמר גם על ה'ליקוטי תפילות' בהוספו: "הלא כל התורה וספרי המוסר מונחים בתפילות אלו".

בשנת תרפ"ג, נסתלק רבי דב לעולמו.

רבינו בצנעה, ועל פיהם עבד את בוראו בכל לבו ונפשו. סיפר רבי שמואל הורביץ על עצמו, שבתחילת התקבורתו לספרי רבינו, שאב מהם חיות ומתיקות עצומים בלימוד התורה ובתפילה ובכל מצוה; וכשכמה אנשים מצפת ראו אותו עוסק בספרים אלו, החלו לדבר על לבו דברי בלע והתנגדות ובלבלו את דעתו בכל מיני ספורים וכובים. הוא לא ידע לשית עצה בנפשו והתעוררו אצלו מחשבות, אולי מנגתגדים צודקים בדבריהם. אך מאחר וראה שאת החיות וההתעוררות שמקבל מספרים אלו לכל דבר שבקדושה אינו מקבל במקום אחר, החליט להמשיך לדבוק בהם, אך הסתיר זאת ממורו רבי דב, שמוא יביע אף הוא התנגדות, כיון שלא ידע עדיין שהוא עצמו חסיד ברסלב.

יום אחד, חברו שלמד אתו יחד אצל רבי דב פונה לרבו: "הידעתם כי רבי שמואל הפך לברסלבר חסיד ולומד בספריהם?" קם רבי דב בהתרגשות גדולה והכריז: "איזו זכות! איזו זכות!", תוך שהוא משבח את חסידיו ברסלב. מאותו יום, היה יושב עם תלמידו במשך שעות ומדבר עמו מגדולת רבינו, ספריו הקדושים, ואנשיו. אף סיפר לו על גדולת נוראות ציון רבינו באומן והשתוקקותו העצומה להיות שם. וממנו קיבל רבי שמואל את החיזוק להישאר על עמדו חרף ההתנגדות.

פעם שח לו רבי דב על ה'ליקוטי מוה"ר"ן, כי אין ספר חרף כמוהו בעולם, וכי למד בו על פי הקבלה חמש פעמים,

מגאוני צפת היה הגאון החסיד רבי דב מזורשה. לפניו, שימש מורה-הוראה בבית דינו של האיבני נורי מסוכטשוב במשך שלשים שנה ואף לימד בבית מדרשו של ה'חידושי הרי"ם'. אחרי עלותו ארצה, התיישב בצפת והיה רבם של כל הרבנים בגליל, וגם רבי ישעיה הורביץ, אביו של החסיד רבי שמואל הורביץ, נמנה עם תלמידיו.

חריפותו ובקיאותו היו עצומים, יומם ולילה התמיד בלימודו, ומדי חודש סיים את הש"ס. היה בקי בכל ספרי הראשונים ולא נודק להביט בספרי האחרונים ותמיד מצאו את קושיותיו ותירוציו בספרי המהרש"א, המהר"ם שיף, הפני יהושע ועוד. סיפר תלמידו רבי שמואל הורביץ שלמד אצלו בבחורות, שהיה מפלפל עם תלמידיו כמה ימים ב'תוספות' קטן בחריפות על גבי חריפות, עד שפניו היו מאדימות וחששו שמוא יטוף דם מפניו.

רבי ישראל בער אודסר, שמע מפני רבי דב על התקבורתו לרבינו: היה זה כשביקר פעם בבית רבי נתן טרוביץ, הוא הבחין בארון בספר 'סיפורי מעשיות', עיין במעשיה הראשונה; ולפי שהיה בקי בספרי הארז"ל על בוריים יצא מגדרו וקרא בהתפעלות: "במעשה זה כלולים ארבעים דף מהספר 'עץ חיים'!" הוא דבק בכל נפשו ברבינו ובספריו; ופעם אמר לרבי ישראל בער: "שום לימוד אינו קשה לי, אך בלמדי 'ליקוטי מוה"ר"ן, אני מוכרח לקשור ראשי בחגורת-כד שלא אנוק להיליה".

בשל ההתנגדות העצומה על חסידות ברסלב, יגע בספרי

נקודה

תיק אחרים בעבודת ה', גם אם אתה רחוק מכך

(עפ"י שיחות הר"ן קכ)

השמש חזר לישון...

השנה, כשהפעם מכוונים דיבוריו בעיקר לרבי אייזיק המקורב הטרי, שיזכה גם הוא לראשונה להשתתף בקיבוץ הקדוש.

אולם למרבה ההפתעה עונה לו רבי אייזיק דברים כדברונת: "אם אתה אינך בא עמי לאומן – גם אני לא נוסע!"

נכנסו הדברים בלב, ואם גם בשנים הקודמות לא היה שלם עם עצמו, הרי כעת כשעל כף המאזניים מוטלת גם שאלת השתתפותו של רבי אייזיק – שוב לא נשאר ספק בלבו, החליט להפקיר את פרנסתו, ובמסירות נפש קם ונסע לאומן לראש השנה.

באומן עצמה התפעלו החסידים עד מאד ממעשהו הנועז, גם עבודתו הנלהבת של האברך החדש רבי אייזיק היתה לשם דבר. כאות הוקרה כבדוהו לגשת לפני העמוד לתפילת מוסף יום ב' של ראש השנה, כמנהגו כל השנים בעירו קונסטנצין.

במוצאי החג, תוך כדי ריקודי השמחה, עלה אחד החסידים ודפק על בימת בית הכנסת. בבת אחת הושקת הקהל שנדרך לשמוע מה בפיו, וכך פתח ואמר: "כולכם נוסעים עתה בחזרה לביתכם מאושרים ושמחים. אולם לרבי לייבל'ה לא תהיה יותר פרנסה במשך כל השנה! הרי כתוצאה מהנסיעה הוא מפוטר ממשרתו! היתכן שנפקיר אותו?!"

התעוררו החסידים וגייסו עבורו סך גדול של שמונים רענדלאך, סכום המספיק לפרנסתו במשך כל השנה. כעת, שדאגת הפרנסה ממנו והלאה, החליט רבי לייבל'ה להשתקע בעיר אומן, שם התגורר עם משפחתו עד לפטירתו בשנת תרמ"ט, תוך שהוא משמש כחון בתפילות מוסף בימים הנוראים בקיבוץ הקדוש. חלק מהנוסחאות והלחנים שהביא איתו מקונסטנצין נשתרשו ונקבעו בנוסח התפילה המקובל ברסלב.

לבוא לאומן לראש השנה. בבדיחות היו אומרים לו: "דומה אתה לאותו שמש עצל שהיה קם באשמורת הבוקר, מחזר על הבתים כדי להקיץ את אנשי העיר לאמירת הסליחות – ובסיום עבודתו חוזר למיטתו ומשאיר את הסליחות לאחרים... כמו כן אתה מעורר את כל החבורה לנסוע לאומן – ובעצמך הנך נשאר בקונסטנצין..."

כך התנהלו הדברים עד לשנת תר"י. בשנה זו קירב רבי לייבל'ה 'מקורב' חדש, הלא הוא רבי אייזיק אייזנשטיין, אברך יקר ערך שהיה אז בתקופה הראשונה שלאחר נישואיו, כשהוא אך בן שש עשרה שנים. התקרבותו בקול רעש גדול, גררה אחריה מחלוקת גדולה מאד נגד החבורה ורבי לייבל'ה בראשה. שכן היה רבי אייזיק מוערך ביותר, כאברך משי משכמו ומעלה. עד כדי כך הגיעו הדברים, שאמו של רבי אייזיק שעד כה העריכה תמיד את תפילתו של החזן רבי לייבל'ה והפליגה בשבחיו – הפכה את דעתה מהקצה אל הקצה עד שהעזיבה פניה נגדו וכאשר פגשה אותו ברחוב ניגשה אליו והכתה אותו בשתי סטירות לחי לעין כל, על 'עונוני הגדול שקירב את בנה לחסידות ברסלב...'.

עברו כמה חודשים, ויום ראש השנה של שנת תרי"א ממשמש ובא. רבי לייבל'ה כמנהגו מלהיב את לבות שומעי לקחו על חשיבות וחובי הנסיעה לאומן לראש

מתפללי בית הכנסת הגדול המפורסם של העיר קונסטנצין היו גאים בחזן המהולל ששמו יצא לתהילה בכל הסביבה. היה זה רבי לייבל'ה קונסטנצ'נר, חסיד ברסלב מובהק, ששימש כחזן ראשי בבית הכנסת שהיה ידוע מאז ומעולם בחזונו ידועי השם אשר כיבדו את ה' מגרונם ואף הלחינו נוסחאות וניגונים המקובלים עד היום בקרב יוצאי וואהלין.

חבורה של 'מקורבים' הסתופפה בצילו של רבי לייבל'ה; היו אלה אברכים ובחורים צעירים שהתקרבו דרכו לחסידות ברסלב ושתו בצמא את דבריו הנלהבים כפי שקיבל מגדולי החסידים באומן.

אולם פעם אחת בשנה היתה נפרדת החבילה; בעוד המקורבים היו נשמעים לקריאתו של רבי לייבל'ה ומצייתים לצוואת רבינו כפשוטה לנסוע אליו לאומן בראש השנה – הרי הוא עצמו היה נשאר בעירו קונסטנצין למשך ימי ראש השנה. זאת עקב התנאי שהתנו עמו גבאי בית הכנסת, שהוא, כחזן ראשי, מחוייב להשאר ולהנעים את התפילה של ראש השנה. אחרת, יפוטרו מתפקידו וישאר ללא שום מעמד פרנסה.

כמובן מאליו, חסידי ברסלב לא ראו זאת בעין יפה. שהרי ידוע כמה הפליג רבינו בחשיבות הקיבוץ בראש השנה ושאינו דבר גדול מזה, עד שהיו החסידים מוותרים על דברים יקרים יותר ממשרת חזנות בכדי

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה: אילו ספרים נדפסו בבית מוהרנ"ת?

תשובת הר"ר שלמה יהודה ברא" וייצנדרלר:

בשנת תקע"ט התחיל מוהרנ"ת לייסד בביתו את הדפוס, והיינו מכבש ואותיות ומעט נייר. אך מחמת מניעת ממון וישר מניעות, התעכבה הפעלת הדפוס עד סוף שנת תקפ"א, אז נדפסו הספרים הבאים:

א. שני חלקי הספר 'ליקוטי מוהר"ן' בכרך אחד – לראשונה

מהדורה זו הוגהה ע"י מוהרנ"ת, בה תיקן הרבה דברים שעוותו המדפיסים במהדורה הראשונה. מוהרנ"ת הביא את הספרים לאומן בראש תקפ"ב וחילקם לחסידים. ראה בקשר לכך את לשון קדשו של רבי אברהם ב"ר נחמן: "למה לנו לשנות את הלשון שנדפס בבית מוהרנ"ת ז"ל והגהתו?!" (ביאור הליקוטים, תורה ז').

ב. 'ספר המידות' יחד עם 'שמות הצדיקים'

בעת הכנת הדפסת הליקוטי"מ אזלו למוהרנ"ת הגליונות הגדולים, ו'עורני השם יתברך ונתן לי עצה להדפיס לעת עתה על נייר אחד ספר האלף-בית" (יב"ט ז'), היינו ספר המידות.

במהדורה הראשונה של הספר שנדפסה לאחר הסתלקות רבינו בשנת תקע"א, היו רק שני דפים בספר זה, וכאן התארך הספר לכדי שלושים דפים. מוהרנ"ת מציינו שבצירוף זכות זו של הדפסת הספר, יזכה לבוא לארץ ישראל.

ג. 'תיקון הכללי'

נדפס שלא בידיעת מוהרנ"ת, ע"י בנו רבי שכנא, כשבתחילת הקונטרס ציטט את לשון רבינו בליקוטי מוהר"ן ח"א רה, עד לד"ה: "ואיתא בשיחות הר"ן". בסופו הדפיס לראשונה את תפילתו הידועה של מוהרנ"ת.

ד. 'ליקוטי תפילות'

בתחילה נדפס הספר עד תפילה כ"ב ועד בכלל. סיום תפילה כ"ב הוא כדרך סיום הספרים באותה עת, שהשורות מצורות והולכות עד לסיום. בשנת תקפ"ד נמשכה הדפסת הספר עד סוף חלק א וחלק ב עד סימן י"ד. (בכל המהדורות של ימי מוהרנ"ת נדפס בטעות במכתב צט שהמשך הדפסת שנת תקפ"ד היה מתפילה ס"ה; ואילו במהדורת אבן שתי' תוקנה הטעות עפ"י כתב היד).

גמר שאר התפילות בשנת תקפ"ז, כבר לא היה בבית מוהרנ"ת. נ"ה התפילות שנכתבו ע"י מוהרנ"ת משנת תקפ"ז ואילך, נדפסו לאחר הסתלקותו בקונטרס נפרד.

... 'והנה כל מה שעבר עלי בענין הדפוס, צריכנו על זה חיבור גדול, ואי אפשר לבארו בכתב בשום אופן. ובעזרת השם יתברך, בעולם הבא ידברו מזה הרבה הרבה" (יב"ט ז').

לחידודא

חידה מס' 151

בכמה דירות התגורר רבינו באומן וכמה פעמים החליף שם דירה?

הפתרון לחידה מספר 150

איזה ספר רצה רבינו לחבר לפני שחיבר את הליקוטי מוהר"ן?
 - ספר קיצור הלכה למעשה (חיי מוהר"ן, שמ"ג)

זכה בהגרלה לחידה מס' 149
 אפרים בטוניאשוילי, לוד

בסך 50 ש"ח זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אצרות ברסלב' 02-9950000. לאחר בחירת השפה, הקישו 1-9-2-1 והשאירו הודעה. בין הפותרים נכונה עדי יום שני בשעה 12 בלילה. תערוך תגלה על זכות קניה בסך 50 ש"ח

להיות יהודי 'לבתחילה'

הרב אליהו גודלבסקי

כמה פעמים אנו רוצים להתחיל מחדש בעבודת ה', אולם כעבור זמן מגיעים להחלטה: עכשיו לא. אין לי עכשיו התעוררות. אינני מרגיש חיות. אנסה פעם אחרת. שבוע הבא. בחודש אלוך להתחיל. ועד אז? אעשה מה שצריך בליט ברירה...

וזאת, כי איננו מאמינים שדווקא הרגע הזה יכול להעלות אותנו לפסגות גדולות. אנו נוטים לחשוב כי רק כשהחל דופק כמו שצריך – בהרגשת התעוררות, בחיות ובמתקוות – זה נקרא עבודת ה'. אבל אם אין אני מרגיש עתה טעם בעבודה, הרי שעכשיו אין הזמן ראוי ומוכשר לכך.

בא מוהרנ"ת ואומר לנו כי זוהי טעות גדולה, כשהוא מצטט לא פעם את חז"ל: "הקדש אין לו אלא מקומו ושעתו". לאמור, שאדם הרוצה להתקדש, להתעלות בעבודת ה', יש לו רק המקום והשעה שבו הוא נמצא; ואם יתחיל להגיד, אולי מחר, אולי במקום אחר – הוא יכול להפסיד הכל ח"ו. ואם בכל זאת אין לו עתה 'מוחין' – מי אמר שצריך מוחין? אולי ה' רוצה דוקא עבודה כזו, בלי הרגשות נעלות!?

אבל כיצד נעשה זאת, הרי איננו מרגישים שום טעם בעבודה...

על זה בא מוהרנ"ת ואומר (עלים לתרופה, קלד): "העיקר, שאיך שאתה אוהב עתה, אעפ"כ יהיו בעיניך כחדשים כל סדר העבודה". כלומר, אע"פ שאתה ירוד מאד ואיך חש שום התלהבות וחיות – האמן באמונה שלימה, "כי אעפ"כ יהיו נעשים נפלאות חדשות לטובה עם כל אחד מישראל". ראשית כל תאמין שהגך נעשה בכל רגע בריה חדישה, ואפילו במצבך הנוכחי, תוכל להגיע לרום הדרגות העליונות – אם רק תאמין בזה.

בכן, כאשר אתה נגש להתפלל ואין לך ראש' – קודם כל תאמין שרגע זה ותפילה זו הם חלק בלתי נפרד מהחיים שלך וכי ע"י תפילתך עתה נעשים דברים נפלאים למעלה. ואפילו אם הנך רואה ומרגיש אחרת, האמן שכך הוא באמת. כאשר תתנהג כן, ותאמין כך באמת, אזי תחיה בהתחדשות ובהיות מתמדת, וכל עבודתך תיעשה באופן של לכתחילה, לא של בדיעבד.

יש לחזור הרבה על יסוד זה, כי טבע האדם, שהוא מחכה לזמנים מיוחדים, כשהיה לו הרגשות נעלות וחירות המוחין, ולכן הוא דוחה את ההתחלה בעבודת ה' מיום ליום; מקיים תורה ומצוות, אבל אינו מאמין כי אכן עבודה שכזו היא תכליתו בעולם, הוא רק מחכה ליום מיוחד ומסוגל, בו יקח עצמו בידים לעבוד את ה' בכל לב ונפש. אבל יחשוב נא להגע: האם ביום ההוא לא יהיו לו כל המניעות והבלבולים האלה, ואולי אף יותר קשים מאלה!?

לכן יכניס במוחו ובדעתו, שכל אדם, בכל יום, בכל רגע ובכל מצב – ע"י כל מה שעושה בעבודת ה', נעשים דברים נוראים ותקונים נפלאים בשמים. ולפעמים דווקא הימים שאינם מאירים כל כך, כשאתה מתחזק ועושה מה שאתה יכול – מאירים פי כמה משאר ימים, כי הם בלי גאוה ופנייות.

(מסובד מתוך שיחתו של הרב אליהו גודלבסקי שליט"א. ניתן להאזין לשיעור המלא במערכת השמע של 'אוצרות ברסלב' 9950000-02. עברית, מדור שיחות ומאמרים, שיעור מס' 30)

סיפוק מקירבת ה' ולא מהאוכל...

כל התאוות אינן אלא תענוע דמיון. הכלי עולם הזה נדמים בתחילה כנעימים ונחמדים, אבל לאחר שהשיג אדם את תאוותיו, הוא מגלה שבעצם לא הרוויח כלום מכל הענין, ומיד הוא מחפש תאוה אחרת שאולי היא סוף סוף תספק אותו.

האמת היא, שרק קרבת ה' ועבודתו נותנת סיפוק ואושר אמיתיים, כפי שאמר דוד המלך: "ואני קרבת אלוקים לי טוב" (תהלים ע"ג). כך שמי שחדור במידת האמת, יזכה להנצל מכל תאוות העולם הזה.

ארץ ישראל ניונה משפע של אמת, כמו שכתוב: "ארץ אוכלת יושביה" (במדבר י"ג) – שאכילתה בזכות "יושביה", שאחד הענקים שבהם היה יעקב שנאמר עליו: "וישב יעקב בארץ כנען" (בראשית ל"ו). והרי מידתו של יעקב היתה אמת, ככתוב: "תתן אמת ליעקב" (מזכ"ז).

כשאוכלים מפירותיה של ארץ ישראל, שמקבלת ממידת האמת, אפשר ליכות ביתר קלות לשבירת תאוות האכילה, שלא לרדוף אחר תענוגים ומותרות, אלא להסתפק במזון פשוט ובריא, כשהעונג והסיפוק האמיתיים באים מקירבת ה'.

זה שבחה של ארץ ישראל: "ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם" (דברים ח). לאמור, שלפעמים אדם אוכל לחם בלבד מחמת עניות, אך בארץ ישראל אדם מוותר על מעדנים ואוכל מזון בסיסי, שלא מחמת מסכנות ועניות, אלא משום ששם שורה מידת האמת המונעת מלהמשיך אחר מותרות באכילה.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ה"א, מזו)

ראש השנה באומן!

ההרשמה בעיצומה

דוד צדיקים

02-5410100

www.zadikintours.com

אומן ראש השנה

מחירים אטרקטיביים

למשלמים מראש!

ההרשמה כע"צ 03אמה!

נתיבים טורס

נסיעות לווז'ל, הכרה צדיקים, ארצות מסתוריים

02-633-8444

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות 1-800-81-81-81

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה, לרווח ופריחה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

המפיעים											
<p>ד"ר שמש</p> <p>הר"ר נתנאל ששורטש"ף</p> <p>תום והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדה לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר זאב גלנך ה"ר</p> <p>תום והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדה לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר דוד צבי קעניץ ה"ר</p> <p>תום והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדה לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>מודיעין עילית</p> <p>הר"ר שמעון נתן טבאי ה"ר</p> <p>תום והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן נתן טבאי</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדה לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר ישראל נתן חשין ה"ר</p> <p>תום והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הבר-מצוה לבנו שמואל י"י</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדה לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר ישחק חונפדל ה"ר</p> <p>תום והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הבר-מצוה לבנו שמעון י"י</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדה לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר יעקב מאיר ברבר ה"ר</p> <p>תום והפיץ 500 גליונות</p> <p>לע"נ אביו הר"ר אברהם צבי ברבר זצ"ל</p> <p>לנכדו כ"ב אב שמש</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדה לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר אפרים פנעפר ה"ר</p> <p>תום והפיץ 500 גליונות</p> <p>לרגל יום השלשים לאביו אליעזר בן אריה ד"ל</p> <p>נכדו כ"ב אב שמש</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדה לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר אפרים פנעפר ה"ר</p> <p>תום והפיץ 500 גליונות</p> <p>לרגל יום השלשים לאביו אליעזר בן אריה ד"ל</p> <p>נכדו כ"ב אב שמש</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדה לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר אפרים פנעפר ה"ר</p> <p>תום והפיץ 500 גליונות</p> <p>לרגל יום השלשים לאביו אליעזר בן אריה ד"ל</p> <p>נכדו כ"ב אב שמש</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדה לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר אפרים פנעפר ה"ר</p> <p>תום והפיץ 500 גליונות</p> <p>לרגל יום השלשים לאביו אליעזר בן אריה ד"ל</p> <p>נכדו כ"ב אב שמש</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדה לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר אפרים פנעפר ה"ר</p> <p>תום והפיץ 500 גליונות</p> <p>לרגל יום השלשים לאביו אליעזר בן אריה ד"ל</p> <p>נכדו כ"ב אב שמש</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדה לו לראות רוב נחת דקדושה</p>

בני ברק? ירושליימ'ר? צפת'ר?

נציגי השירות של אירו-פנים לשירותכם במסע אומן ראש השנה בפריסה ארצית!

רד" מלכי ישראל 16 ירושלים | לביור אודות הנציג באיזור מגורכם **מוקד אירופנים: 02-800-80-80**